

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (desátého senátu)

17. prosince 2020*

„Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Článek 106 odst. 2 SFEU – Služby obecného hospodářského zájmu (SOHZ) – Rámec Evropské unie – Použití na státní podpory ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby – Poštovní odvětví – Směrnice 97/67/ES – Článek 7 – Náhrada čistých nákladů vyplývajících z povinností všeobecných služeb – Rozhodnutí, kterým se prohlašuje podpora za slučitelnou s vnitřním trhem“

Ve spojených věcech C-431/19 P a C-432/19 P,

jejichž předmětem jsou dva kasační opravné prostředky na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podané dne 5. června 2019,

Inpost Paczkomaty sp. z o.o., se sídlem v Krakově (Polsko), zastoupená M. Doktorem, radcą prawnym,

žalobkyně ve věci C-431/19 P,

a

Inpost S. A., se sídlem v Krakově (Polsko), zastoupená W. Knopkiewiczem, radcą prawnym,

žalobkyně ve věci C-432/19 P,

další účastnice řízení:

Evropská komise, zastoupená D. Recchia, K. Blanck a K. Herrmann, jako zmocněnkyněmi,

žalovaná v prvním stupni,

Polská republika, zastoupená B. Majczynou, jako zmocněncem,

vedlejší účastnice v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (desátý senát),

ve složení M. Ilešič, předseda senátu, C. Lycourgos (zpravodaj) a I. Jarukaitis, soudci,

generální advokát: E. Tančev,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

* Jednací jazyk: polština.

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svými kasačními opravnými prostředky Inpost Paczkomaty sp. z oo a Inpost S. A. navrhuje zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 19. března 2019, Inpost Paczkomaty a Inpost v. Komise (T-282/16 a T-283/16, EU:T:2019:168, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál zamítl jejich žaloby směřující ke zrušení rozhodnutí Komise C(2015) 8236 final ze dne 26. listopadu 2015, kterým Komise nevznesla námitky proti opatření oznámenému polskými orgány a týkajícímu se podpory poskytnuté společnosti Poczta Polska ve formě vyrovnání čistých nákladů vyplývajících z toho, že tato společnost plní povinnosti všeobecných poštovních služeb, za období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2015 (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

Unijní právo

Poštovní směrnice

- 2 Pod názvem „Financování všeobecných služeb“ článek 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby (Úř. věst. 1998, L 15, s. 14; Zvl. vyd. 06/03, s. 71), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/6/ES ze dne 20. února 2008 (Úř. věst. 2008, L 52, s. 3, a oprava Úř. věst. 2015, L 225, s. 49) (dále jen „poštovní směrnice“), stanoví:

„1. Členské státy neudělí ani neponechají v platnosti výlučná nebo zvláštní práva k zavedení a poskytování poštovních služeb. Členské státy mohou financovat poskytování všeobecných služeb v souladu s jedním nebo více způsoby uvedenými v odstavcích 2, 3 a 4 nebo jakýmkoli jiným způsobem, který je v souladu se Smlouvou o ES.

2. Členské státy mohou zajistit poskytování všeobecných služeb prostřednictvím zadání veřejné zakázky na tyto služby v souladu s platnými pravidly a předpisy pro zadávání veřejných zakázek, včetně soutěžního dialogu nebo vyjednávacího řízení se zveřejněním oznámení o zakázce i bez něho podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. 2004, L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132).

3. Pokud členský stát rozhodne, že povinnosti všeobecných služeb stanovené v této směrnici představují pro poskytovatele všeobecných služeb čisté náklady vypočítané s ohledem na přílohu I a představují nerovnou finanční zátěž, může zavést:

- a) mechanismus náhrad poskytovaných dotyčnému podniku či dotyčným podnikům z veřejných prostředků nebo
- b) mechanismus pro rozdělení čistých nákladů spojených s povinnostmi všeobecných služeb mezi poskytovatele služeb nebo uživatele.

4. Jestliže jsou čisté náklady rozděleny podle odst. 3 písm. b), mohou členské státy zřídit vyrovnávací fond, který může být financován z poplatků hrazených poskytovateli nebo uživateli služeb a je spravován pro tento účel subjektem nezávislým na osobě nebo osobách jej využívajících. Členské státy mohou udělení oprávnění poskytovatelům služeb podle čl. 9 odst. 2 podmínit povinností přispívat do tohoto fondu nebo dodržovat povinnosti všeobecných služeb. Tímto způsobem lze financovat povinnosti všeobecných služeb uložené poskytovateli nebo poskytovatelům všeobecných služeb uvedené v článku 3.

5. Členské státy zajistí dodržování zásady transparentnosti, nediskriminace a přiměřenosti při zřizování vyrovnávacího fondu a při stanovení výše finančních příspěvků uvedených v odstavcích 3 a 4. Rozhodnutí přijatá v souladu s odstavci 3 a 4 jsou založena na objektivních a ověřitelných kritériích a zveřejňují se.“

- 3 Podle článku 8 této směrnice není ustanoveními článku 7 dotčeno právo členských států organizovat umístování poštovních schránek na veřejných komunikacích, vydávání poštovních známek a službu doporučených zásilek využívanou v soudním nebo správním řízení v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Rámec pro SOHZ

- 4 Sdělení Evropské komise s názvem „Rámec Evropské unie pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby (2011)“ (Úř. věst. 2012, C 8, s. 15, dále jen „rámec pro SOHZ“), v bodě 14 oddílu 2.2, nadepsaném „Skutečná služba obecného hospodářského zájmu podle článku 106 [SFEU]“, stanoví:

„Pro účely používání zásad stanovených v tomto sdělení by členské státy měly prokázat, že řádně zvážily potřeby veřejné služby veřejnou konzultací nebo jinými vhodnými nástroji, jimiž přihlédly k zájmům uživatelů a poskytovatelů. Toto ustanovení neplatí, pokud je jasné, že nová konzultace nebude žádným přínosem k nedávno provedené konzultaci.“

- 5 Bod 19 rámce pro SOHZ, který je součástí oddílu 2.6, nazvaného „Dodržování pravidel Unie v oblasti veřejných zakázek“, stanoví:

„Podpora se považuje za slučitelnou s vnitřním trhem na základě čl. 106 odst. 2 [SFEU] pouze za předpokladu, že odpovědný orgán při pověřování dotyčného podniku poskytováním služby dodržel nebo se zavázal dodržet platná pravidla Unie v oblasti zadávání veřejných zakázek. Patří sem veškeré platné požadavky na transparentnost, rovné zacházení a nediskriminaci, které vyplývají přímo ze Smlouvy a případně ze sekundárního práva Unie. Podpora, která neodpovídá těmto pravidlům a požadavkům, se považuje za podporu, která by narušila obchod v míře, která by byla v rozporu se zájmy Unie ve smyslu čl. 106 odst. 2 Smlouvy.“

- 6 Bod 25 tohoto rámce v oddíle 2.8, nazvaném „Výše vyrovnávací platby“, stanoví:

„Podle metodiky čistých ušetřených nákladů se čisté náklady, které jsou nezbytné nebo které budou podle očekávání nezbytné k plnění závazků veřejné služby, vypočítají jako rozdíl mezi čistými náklady poskytovatele, který vykonává svou činnost se závazkem veřejné služby, a čistými náklady nebo ziskem téhož poskytovatele, který vykonává svou činnost bez takového závazku. Především je nutné dbát na to, aby byly správně vyhodnoceny náklady či příjmy, které by poskytovatel služeb nemusel nést či kterých by nemusel dosáhnout, kdyby neexistoval závazek k poskytování veřejné služby. Výpočet čistých nákladů by měl vyhodnotit přínosy, v nejvyšší možné míře i nehmotné, pro poskytovatele SOHZ.“

- 7 V oddíle 2.9, nadepsaném „Dodatečné požadavky, které mohou být nezbytné pro to, aby rozvoj obchodu nebyl ovlivněn v míře, která by byla v rozporu se zájmy Unie“, body 51, 52 a 56 uvedeného rámce stanoví:

„ 51. Požadavky stanovené v oddílech 2.1 až 2.8 obvykle dostačují k zajištění toho, že podpora nenarušuje hospodářskou soutěž způsobem, který by byl v rozporu se zájmy Unie.

52. Je však možné, že za určitých výjimečných okolností by nemuselo být vyřešeno vážné narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu a podpora by mohla narušit obchod v rozsahu, který by byl v rozporu se zájmem Unie.

[...]

56. Další situace, která by mohla vyžadovat podrobnější hodnocení, by nastala, kdyby členský stát bez uspořádání soutěžního výběrového řízení pověřil veřejného poskytovatele služeb poskytováním SOHZ na nevyhrazeném trhu, na němž jsou podobné služby již poskytovány nebo lze očekávat, že budou v blízké budoucnosti poskytovány, i bez SOHZ. Nepříznivé účinky na vývoj obchodu mohou být výraznější v případě, že bude SOHZ nabízena za cenu, která bude nižší než náklady současných nebo potenciálních poskytovatelů, takže způsobí uzavření trhu. Komise, která bude plně respektovat široký prostor členského státu k vlastnímu vymezení SOHZ, pak může vyžadovat změny, například v udělení podpory, pokud bude moci dostatečným způsobem prokázat, že by bylo možné tutěž SOHZ poskytovat za rovnocenných podmínek pro uživatele způsobem, který by méně narušoval hospodářskou soutěž a byl by pro stát méně nákladný.“

- 8 Bod 60 rámce pro SOHZ v oddíle 2.10, nazvaném „Transparentnost“, uvádí:

„U každé vyrovnávací platby za SOHZ, která spadá do rámce tohoto sdělení, musí příslušný členský stát zveřejnit na internetu nebo jiným vhodným způsobem následující informace:

- a) výsledky veřejné konzultace nebo jiných příslušných nástrojů uvedených v odstavci 14;
- b) náplň a délku trvání závazků veřejné služby;
- c) o který podnik a případně o které území se jedná;
- d) částku podpory udělenou danému podniku za rok.“

Polské právo

- 9 V Polsku byla poštovní směrnice provedena prostřednictvím ustawy Prawo pocztowe (poštovní zákon) ze dne 23. listopadu 2012 (Dz. U. z roku 2012, položka 1529) (dále jen „poštovní zákon“). Podle znění článku 3 bodu 30 poštovního zákona jsou službami, které patří pod všeobecné služby, v této zemi služby, které zahrnují zasílání dopisů a poštovních balíků, jakož i zásilky pro nevidomé, které nejsou vykonávány určeným provozovatelem v rámci jeho povinností všeobecných služeb.
- 10 Z článků 45 a 46 tohoto zákona vyplývá, že v rámci všeobecných poštovních služeb má být doprava a distribuce dopisů a poštovních balíků zajištěna každý pracovní den a nejméně pět dnů v týdnu. Váha dotčených poštovních zásilek nesmí přesáhnout 2 000 gramů, přičemž však váha balíků může dosahovat až 10 000 gramů.

Skutečnosti předcházející sporu

- 11 Poczta Polska (dále jen „PP“) je polskou akciovou společností, jejímž jediným akcionářem je státní pokladna Polské republiky. V rozhodné době z hlediska skutkového stavu, který je předmětem projednávané věci, její činnosti zahrnovaly zejména všeobecné poštovní služby, jakož i kurýrní služby, přičemž byla v Polsku hlavním provozovatelem těchto služeb.
- 12 Na základě čl. 178 odst. 1 poštovního zákona bylo provedení reformy polské poštovní služby svěřeno nejprve a na období tří let od 1. ledna 2013 PP, která tak byla pověřena převzít povinnosti poskytovatele všeobecných poštovních služeb na celém polském území.
- 13 Polské orgány tedy dne 10. června 2014 oznámily Komisi režim podpory týkající se zprvye mechanismu pro rozdělení čistých nákladů spojených s povinnostmi všeobecných služeb a zadruhé zavedení vyrovnávacího fondu, který doplňuje zřízení tohoto mechanismu.
- 14 Vyrovnávací fond byl částečně financován příspěvky, které byli do uvedeného fondu povinni platit dotčení provozovatelé poštovních služeb, jakož i částečně ze státního rozpočtu.
- 15 Zejména povinnost přispívat uvedená v čl. 108 odst. 2 poštovního zákona se týkala provozovatelů poštovních služeb poskytujících rovnocenné všeobecné služby, jejichž roční příjmy dosažené na tomto základě nicméně musely být vyšší než 1 milion polských zlotých (PLN) (přibližně 218 603 eur). Každopádně částka dlužná každým dotčným provozovatelem nemohla přesahovat ročně horní hranici 2 % příjmů pocházejících z poskytování jeho všeobecných služeb.
- 16 Tento mechanismus, který byl původně plánován pro období od roku 2013 do roku 2026, byl nakonec omezen dopisem, který příslušné polské orgány zaslaly Komisi dne 5. ledna 2015, na období od roku 2013 do roku 2015 (dále jen „vnitrostátní vyrovnávací režim“ nebo „dotčené opatření“).
- 17 Navrhovatelky, které jsou součástí polské skupiny Integer.pl S. A., byly povinny přispívat na financování vyrovnávacího fondu.
- 18 Dne 26. listopadu 2015 přijala Komise podle čl. 4 odst. 3 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 [SFEU] (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9) sporné rozhodnutí, ve kterém se rozhodla nevznést námitky vůči vnitrostátnímu vyrovnávacímu režimu z důvodu, že se jedná o státní podporu slučitelnou s vnitřním trhem. Podle Komise, v souladu s kritérii uvedenými v oddílech 2.1 až 2.8 rámce pro SOHZ dotčené opatření nemůže ovlivnit obchod v rozporu se zájmem Unie. Kromě toho zásady fungování vyrovnávacího fondu nepřináší závažné narušení hospodářské soutěže a nekladou tedy dodatečné požadavky na zabezpečení toho, že rozvoj obchodování nebude ovlivněn v míře neslučitelné se zájmy Unie.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 19 Návrhy došlými kanceláří Tribunálu dne 30. května 2016 podaly navrhovatelky žaloby znějící na zrušení sporného rozhodnutí.
- 20 Rozhodnutími ze dne 28. října 2016 předseda třetího senátu Tribunálu povolil vedlejší účastenství Polské republiky na podporu návrhových žádání Komise.
- 21 Rozhodnutím předsedy třetího senátu Tribunálu ze dne 14. listopadu 2016 byly žaloby navrhovatelek spojeny pro účely písemné části řízení, ústní části řízení a rozhodnutí, jímž bude řízení skončeno.

- 22 Na podporu svých žalob navrhovatelky vznesly sedm žalobních důvodů vycházejících v zásadě, pokud jde o první tři důvody, z porušení čl. 106 odst. 2 SFEU v rozsahu, v němž rámec pro SOHZ a článek 7 poštovní směrnice nebyly dodrženy, pokud jde o čtvrtý důvod, z porušení článků 7 a 8 této směrnice, pokud jde o pátý důvod, z porušení článku 102 a čl. 106 odst. 1 SFEU, pokud jde o šestý důvod, z porušení článků 16 a 17 Listiny základních práv Evropské unie, a pokud jde o sedmý důvod, z nedodržení povinnosti uvést odůvodnění.
- 23 Tribunál v napadeném rozsudku každý z těchto žalobních důvodů zamítl, a žalobu tudíž zamítl v plném rozsahu.

Návrhová žádání účastnic řízení

- 24 Navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek,
 - zrušil sporné rozhodnutí a
 - uložil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení o kasačním opravném prostředku, jakož i nákladů řízení v prvním stupni.
- 25 Komise a polská vláda navrhují, aby Soudní dvůr zamítl kasační opravné prostředky a uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení.

Ke kasačním opravným prostředkům

- 26 Na podporu svých kasačních opravných prostředků navrhovatelky uplatňují čtyři důvody, které v podstatě přebírají prvních pět důvodů jejich žalob na neplatnost. Tyto důvody kasačního opravného prostředku vycházejí z porušení čl. 106 odst. 2 SFEU tím, že nebylo dodrženo několik požadavků rámce pro SOHZ (první až třetí důvod), z porušení zásad Smlouvy o FEU týkajících se zadávání veřejných zakázek (první důvod), jakož i porušení článku 7 poštovní směrnice (první, třetí a čtvrtý důvod).

K prvnímu důvodu

Argumentace účastnic řízení

- 27 V prvním důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí na jedné straně porušení čl. 106 odst. 2 SFEU v rozsahu, v němž Tribunál nesprávně rozhodl, že požadavky bodu 19 rámce pro SOHZ byly dodrženy, a na druhé straně porušení zásad zákazu diskriminace, rovného zacházení a transparentnosti v rámci zadávání veřejných zakázek, jakož i nesprávný výklad čl. 7 odst. 2 poštovní směrnice.
- 28 Mají za to, že i když členský stát určí poskytovatele všeobecných služeb legislativní cestou, mimo postupy při zadávání veřejných zakázek, procesy přijetí a zveřejnění zákona musí být posuzovány s ohledem na dodržení požadavků transparentnosti, zákazu diskriminace a rovného zacházení. V projednávaném případě vnitrostátní orgány uvedly dotyčné provozovatele v omyl tím, že uvedly míru účasti ve vyrovnávacím fondu, která byla o 100 % nižší než sazba, která byla nakonec zavedena, čímž zbavily tyto provozovatele jakéhokoli zisku a způsobily jim ztráty. Takový způsob určení poskytovatele všeobecných služeb je v rozporu s požadavkem transparentnosti.

- 29 Navrhovatelky ve své replice uvádějí, že první důvod kasačního opravného prostředku je přípustný, neboť výslovně uvedly, že Tribunál dospěl k nesprávnému závěru, že pouhá skutečnost přijetí a zveřejnění právního aktu, na jehož základě PP poskytovala všeobecné služby, postačuje k závěru, že požadavky vyplývající z bodu 19 rámce pro SOHZ byly splněny.
- 30 Komise a polská vláda mají za to, že první důvod kasačního opravného prostředku je nepřipustný. Tato vláda dodává, že uvedený důvod kasačního opravného prostředku je každopádně neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

- 31 Podle ustálené judikatury z čl. 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU a z čl. 58 odst. 1 statutu Soudního dvora Evropské unie, jakož i z čl. 168 odst. 1 písm. d) a čl. 169 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora vyplývá, že kasační opravný prostředek musí přesným způsobem uvádět napadené části rozsudku, jehož zrušení je navrhováno, jakož i právní argumenty, kterými je tento návrh konkrétně podpořen. Kasační opravný prostředek, který tyto vlastnosti nemá, totiž nemůže být předmětem právního posouzení, takže Soudní dvůr nemůže splnit úkol, který mu v dané oblasti přísluší, a vykonat svůj přezkum legality [rozsudek ze dne 1. února 2018, Panalpina World Transport (Holding) a další v. Komise, C-271/16 P, nezveřejněný, EU:C:2018:59, bod 17, jakož i citovaná judikatura].
- 32 Navrhovatelky se v rámci svého prvního důvodu kasačního opravného prostředku v podstatě omezují na uvedení požadavků, které podle nich vyplývají z bodu 19 rámce pro SOHZ, pokud jde o dodržování zásad zákazu diskriminace, rovného zacházení a transparentnosti, aniž přesně označují nesprávné právní posouzení, kterým je stížně napadený rozsudek.
- 33 V tomto kontextu je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí ve své replice, mezery zjištěné v předchozím bodě tohoto rozsudku nejsou vyplněny pouhým tvrzením, že Tribunál nesprávně dospěl k závěru, že pouhá skutečnost přijetí a zveřejnění právního aktu, na jehož základě PP poskytovala všeobecné služby, postačuje k závěru, že požadavky vyplývající z bodu 19 rámce pro SOHZ jsou splněny.
- 34 Kromě toho navrhovatelky neposkytují žádný údaj, pokud jde o tvrzené porušení čl. 7 odst. 2 poštovní směrnice.
- 35 Z toho plyne, že první důvod kasačního opravného prostředku je nepřipustný.

K druhému důvodu

Argumentace účastnic řízení

- 36 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky v podstatě tvrdí, že Tribunál porušil čl. 106 odst. 2 SFEU tím, že nesprávně rozhodl, že požadavky bodů 14 a 60 rámce pro SOHZ byly dodrženy.
- 37 V první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku zpochybňují body 46 až 48 a 51 napadeného rozsudku a tvrdí, že za účelem dodržení požadavků bodu 14 rámce pro SOHZ nestačí uspořádat veřejnou konzultaci, ale je rovněž nezbytné prokázat, že tato konzultace umožnila řádně zohlednit dotyčné potřeby v oblasti veřejné služby nebo že použití jiného vhodného prostředku umožnilo zohlednit zájmy koncových uživatelů a poskytovatelů.

- 38 V projednávaném případě neexistuje žádný dokument nebo důkaz potvrzující odpověď polské vlády na konstatování vyjádřené navrhovatelkami během veřejné konzultace v září 2010, pokud jde o jejich kritiku týkající se příspěvkové sazby ve výši 1 %, což prokazuje zejména neopodstatněnost tohoto konstatování.
- 39 I když Tribunál nevyvodil odpovídající závěry, důvody uvedené v bodě 137 napadeného rozsudku ukazují, nakolik měla tato veřejná konzultace iluzorní povahu a řádně nezohlednila potřeby uživatelů ani poskytovatelů. Zvýšení příspěvkové sazby z 1 % na 2 % totiž mělo za následek zbavení alternativních provozovatelů, kteří jsou povinni přispívat na financování čistých nákladů téměř všech dosažených zisků, uložení povinnosti poskytovateli všeobecných služeb pokrýt 95 % celkových čistých nákladů, jakož i minimalizaci příspěvku státní pokladny státu a ve skutečnosti přenesení celého financování na trh navzdory smíšené povaze vyrovnávacího fondu (účast provozovatelů a státního rozpočtu).
- 40 Navrhovatelky mimoto zpochybňují tvrzení Tribunálu v bodě 48 napadeného rozsudku, podle kterého vzhledem k tomu, že se provozovatelé mohli vyjádřit k příspěvkové sazbě ve výši 1 %, nebylo *de facto* nutné obnovit konzultaci týkající se změněné příspěvkové sazby ve výši 2 %. Je totiž zjevné, že výše sazby, vyšší nebo nižší, je důležitá pro vyjádření a stanoviska formulovaná během veřejné konzultace, zejména s ohledem na skutečnost, že její posouzení musí být spojeno s rentabilitou dotyčné činnosti. Postoj Tribunálu vede k tomu, že je veřejná konzultace zbavena veškerého užitku, jelikož stanoviska konzultovaných provozovatelů mohou být zcela ignorována a tato konzultace může vést k přijetí rozhodnutí proti postojům vyjádřeným během této konzultace, jak tomu bylo v projednávaném případě.
- 41 V druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, která se týká požadavků vyplývajících z bodu 60 rámce pro SOHZ, navrhovatelky na jedné straně tvrdí, že na rozdíl od toho, co uvádí Tribunál v bodě 54 napadeného rozsudku, z tohoto bodu 60 jasně vyplývá, že výsledky veřejné konzultace musejí být zveřejněny odděleně. Polská vláda každopádně takové výsledky nezveřejnila ani odděleně, ani společně se zveřejněním poštovního zákona.
- 42 Na druhé straně z bodů 14 až 16 rámce pro SOHZ jasně vyplývá, že polská vláda měla za účelem splnění svých povinností zveřejnit nejen pověření svěřující poskytování všeobecných služeb PP, tedy poštovní zákon, který uvádí povinnosti veřejné služby a metody výpočtu vyrovnání, ale rovněž výsledky veřejné konzultace.
- 43 Polská vláda má za to, že první část druhého důvodu kasačního opravného prostředku je nepřijatelná, jelikož otázky, zda byla nová konzultace nezbytná, či nikoliv, zda mohly navrhující společnosti užitečně uplatnit svá vyjádření a jaké byly důvody polských orgánů, jsou otázkami skutkové povahy. Komise a tato vláda se kromě toho domnívají, že tento druhý důvod kasačního opravného prostředku, jakož i třetí část třetího důvodu kasačního opravného prostředku musejí být zamítnuty jako neopodstatněné.

Závěry Soudního dvora

- 44 Pokud jde o první část druhého důvodu, vycházející z nezohlednění bodu 14 rámce pro SOHZ, navrhovatelky v podstatě tvrdí, že za účelem dosažení souladu s tímto bodem 14 nestačí uspořádat veřejnou konzultaci, ale je rovněž nezbytné prokázat, že tato konzultace umožnila zohlednit zájmy koncových uživatelů a poskytovatelů. V situaci, kdy se výše sazby vyrovnání zdvojnásobila oproti částce diskutované během veřejné konzultace, postoj Tribunálu, podle kterého nebylo nutné obnovit konzultaci, údajně zbavuje takovou konzultaci veškerého užitku.
- 45 Úvodem je třeba uvést, že, jak Tribunál správně uvedl v bodě 44 napadeného rozsudku, při výkonu své posuzovací pravomoci na základě čl. 106 odst. 2 SFEU může Komise přijmout pravidla chování, aby stanovila kritéria, na základě kterých chce hodnotit slučitelnost opatření podpory spojených s řízením

SOHZ, která zamýšlejí členské státy, s vnitřním trhem. Komise se přijetím takových pravidel chování, jaká jsou stanovena v rámci pro SOHZ, a zveřejněním oznámení, že je napříště použije na případy, na něž se vztahují, sama omezuje při výkonu uvedené posuzovací pravomoci a nemůže se v zásadě od těchto pravidel odchýlit, jinak jí případně hrozí sankce z důvodu porušení obecných právních zásad, jako jsou zásada rovného zacházení nebo zásada ochrany legitimního očekávání (obdobně viz rozsudky ze dne 8. března 2016, *Řecko v. Komise*, C-431/14 P, EU:C:2016:145, body 68 a 69; jakož i ze dne 19. července 2016, *Kotnik a další*, C-526/14, EU:C:2016:570, body 39 a 40).

- 46 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle bodu 14 rámce pro SOHZ „[p]ro účely používání zásad stanovených v [tomto rámci] by členské státy měly prokázat, že řádně zvažily potřeby veřejné služby veřejnou konzultací nebo jinými vhodnými nástroji, jimiž přihlédly k zájmům uživatelů a poskytovatelů. Toto ustanovení neplatí, pokud je jasné, že nová konzultace nebude žádným přínosem k nedávno provedené konzultaci“.
- 47 Je tedy třeba uvést, že Tribunál v bodě 46 napadeného rozsudku právem uvedl, že ze znění tohoto ustanovení vyplývá, že organizování veřejné konzultace není povinné, jelikož takový postup totiž představuje jen jeden z vhodných prostředků, které může členský stát využít, aby zvažil potřeby dotčené veřejné služby a přihlédl k zájmům uživatelů a poskytovatelů služeb.
- 48 Kromě toho Tribunál v bodech 47 a 48 napadeného rozsudku uvedl, že vzhledem k tomu, že navrhovatelky mohly během veřejné konzultace v září 2010 užitečně uplatnit svá vyjádření k podmínkám týkajícím se fungování vyrovnávacího fondu, jelikož zejména mohly vyjádřit nesouhlas s nižší sazbou, než byla nakonec použitá sazba, přičemž uvedly, že jí již považují za nadměrnou, nová konzultace by v tomto bodě nepřinesla „žádný přínos“ ve smyslu bodu 14 rámce pro SOHZ.
- 49 Je přitom třeba konstatovat, že Tribunál tímto použil bod 14 rámce pro SOHZ, aniž se dopustil nesprávného právního posouzení, když přezkoumal otázku, zda s ohledem na relevantní skutečnosti obsažené ve spise, který mu byl předložen, a zejména s ohledem na veřejnou konzultaci v září 2010, je zjevné, že nová veřejná konzultace by nepřinesla významnou přidanou hodnotu v souladu s druhou větou tohoto bodu 14. Navrhovatelky mimoto nijak neuvádějí, že Tribunál v tomto ohledu použil jiné právní kritérium, než je kritérium požadované v uvedeném bodě 14.
- 50 Za těchto podmínek je třeba uvést, že skutečnost, že navrhovatelky v podstatě tvrdí, jak vyplývá z bodů 39 a 40 tohoto rozsudku, že zvýšení sazby vyrovnání o 100 %, mezi sazbou, která byla diskutována během veřejné konzultace v září 2010 a sazbou nakonec přijatou příslušnými polskými orgány ve sporném rozhodnutí, znamená, že nová veřejná konzultace by nutně měla významnou přidanou hodnotu, představuje požadavek, aby Soudní dvůr přezkoumal skutkové posouzení provedené Tribunálem.
- 51 Jak však vyplývá z ustálené judikatury, Soudní dvůr není příslušný k přezkumu takového posouzení v rámci kasačního opravného prostředku, s výhradou případu zkreslení, které v projednávané věci nebylo tvrzeno (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. listopadu 2019, *LS Cable & System v. Komise*, C-596/18 P, nezveřejněný, EU:C:2019:1025, bod 24 a citovaná judikatura).
- 52 V důsledku toho je třeba zamítnout první část druhého důvodu kasačního opravného prostředku.
- 53 Pokud jde o druhou část tohoto druhého důvodu kasačního opravného prostředku, navrhovatelky Tribunálu vytýkají, že v bodě 54 napadeného rozsudku nezohlednil požadavky vyplývající z bodu 60 rámce pro SOHZ. Na jedné straně tak z tohoto bodu 60 jasně vyplývá, že na rozdíl od toho, jak rozhodl Tribunál, musí být výsledky veřejné konzultace zveřejněny odděleně. Na druhé straně Tribunál měl nesprávně za to, že polská vláda splnila svou povinnost zveřejňovat výsledky veřejné konzultace zveřejněním poštovního zákona.

- 54 Podle bodu 60 písm. a) rámce pro SOHZ musí dotyčný členský stát pro každou vyrovnávací platbu za SOHZ spadající do působnosti rámce pro SOHZ zveřejnit na internetu nebo jakýmkoliv jiným vhodným způsobem uvedeným v bodě 14 tohoto rámce, zejména výsledky veřejné konzultace.
- 55 V bodě 54 napadeného rozsudku Tribunál nejprve uvedl, že v bodě 158 odůvodnění sporného rozhodnutí Komise konstatovala, aniž by se dopustila skutkového omylu, že poštovní zákon byl zveřejněn. Dále měl za to, že z bodu 60 rámce pro SOHZ nevyplývá povinnost členského státu zveřejnit výsledky veřejných konzultací odděleně. Konečně ze skutečnosti, že podle zjištění uvedených v bodech 46 až 50 napadeného rozsudku se Komise mohla platně domnívat, že požadavky transparentnosti uvedené v bodě 14 rámce pro SOHZ byly dodrženy, Tribunál vyvodil, že její příslušný závěr uvedený v bodě 160 odůvodnění sporného rozhodnutí není chybný.
- 56 V tomto ohledu je třeba uvést, že ze znění bodu 60 písm. a) rámce pro SOHZ vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelky, nejsou členské státy povinny zveřejňovat výsledky veřejné konzultace odděleně, jelikož tyto výsledky mohou být uvedeny například v aktu, kterým členský stát svěřuje odpovědnost za řízení SOHZ dotyčnému podniku.
- 57 Nicméně skutečnost, že poštovní zákon, u něhož není zpochybňováno, že obsahuje základní prvky týkající se způsobů výpočtu vyrovnání a výše vyrovnání, byl zveřejněn, nutně neznamená, že Polská republika splnila povinnost stanovenou v bodě 60 písm. a) rámce pro SOHZ zveřejnit výsledky veřejné konzultace, v projednávaném případě konzultace ze září 2010.
- 58 V tomto ohledu polská vláda tvrdí, že tato povinnost byla splněna, jelikož pojem „výsledky veřejné konzultace“ ve smyslu bodu 60 písm. a) ve skutečnosti odpovídá rozhodnutí poskytnout zvláštní vyrovnání podle určených podmínek, a v důsledku toho zveřejnění posledně uvedených informací, uvedené v poštovním zákoně, znamená, že byly zveřejněny rovněž uvedené výsledky.
- 59 Je však třeba uvést, že s ohledem na jasné znění bodu 60 písm. a) rámce pro SOHZ nelze takový výklad povinnosti zveřejnit výsledky veřejné konzultace ve smyslu uvedeného bodu přijmout. V tomto ohledu je třeba upřesnit, že pokud se členský stát rozhodne splnit povinnost zveřejnit výsledky veřejné konzultace prostřednictvím zveřejnění aktu, kterým je svěřeno řízení SOHZ, je třeba k tomu, aby tato povinnost nebyla zbavena užitečného účinku, aby toto zveřejnění s dostatečným stupněm podrobnosti výslovně odkazovalo na výsledky veřejné konzultace provedené v rámci postupu, který vedl k přijetí uvedeného aktu.
- 60 Z toho vyplývá, že tvrzení Tribunálu uvedené v první větě bodu 54 napadeného rozsudku, podle kterého se Komise nedopustila nesprávného skutkového zjištění, když konstatovala, že poštovní zákon „byl zveřejněn“, nestačí k odůvodnění závěru, že polská vláda splnila povinnost zveřejnit výsledky veřejné konzultace ze září 2010 ve smyslu bodu 60 písm. a) rámce pro SOHZ.
- 61 Totéž platí pro tvrzení Tribunálu, uvedené v poslední větě bodu 54 napadeného rozsudku, podle kterého skutečnost, že se Komise mohla platně domnívat, že požadavky transparentnosti uvedené v bodě 14 rámce pro SOHZ byly dodrženy, umožňuje dospět k závěru, že se Komise nedopustila pochybení, když tvrdila, že požadavek transparentnosti byl splněn.
- 62 Požadavky vyplývající z uvedeného bodu 14, týkající se důkazu o zohlednění dotyčných potřeb v oblasti veřejné služby prostřednictvím veřejné konzultace nebo jiných vhodných prostředků, totiž nelze klást na roveň požadavku transparentnosti stanovenému v bodě 60 písm. a) rámce pro SOHZ, který se konkrétně týká zveřejnění výsledků veřejné konzultace. Proto skutečnost, že členský stát splnil požadavky bodu 14 rámce pro SOHZ, nutně neznamená, že splnil rovněž povinnost transparentnosti ve smyslu uvedeného bodu 60 písm. a) tohoto rámce.

- 63 Z předcházejících úvah vyplývá, že se Tribunál v bodě 54 napadeného rozsudku dopustil několika nesprávných právních posouzení, pokud jde o výklad požadavků vyplývajících z bodu 60 rámce pro SOHZ.
- 64 Z judikatury Soudního dvora však vyplývá, že nesprávné právní posouzení Tribunálem není s to vyvolat neplatnost napadeného rozsudku, pokud se jeho výrok jeví jako opodstatněný z jiných právních důvodů (rozsudek ze dne 21. září 2017, *Easy Sanitary Solutions a EUIPO v. Group Nivelles*, C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720, bod 73 a citovaná judikatura).
- 65 V projednávaném případě z bodu 122 odůvodnění sporného rozhodnutí vyplývá, že Komise měla za to, že Polská republika nemusí prokázat, že v souladu s požadavky bodu 14 rámce pro SOHZ řádně zohlednila potřeby veřejné služby prostřednictvím veřejné konzultace nebo jinými vhodnými prostředky, neboť povinnosti veřejné služby udělené PP odpovídají požadavkům v oblasti všeobecných poštovních služeb vyplývajícím z poštovní směrnice. Komise v uvedeném bodě 122 odůvodnění dále konstatovala, že veřejná konzultace o poštovním zákoně, jakož i o prováděcích předpisech k tomuto zákonu byla každopádně uspořádána. V tomto ohledu použití slov v anglickém jazyce „in any event“ prokazuje, že toto posledně uvedené konstatování Komise se jeví jako uvedené pro úplnost.
- 66 V bodě 50 napadeného rozsudku, který navrhovatelky v rámci svých kasačních opravných prostředků nezpochybnily, Tribunál potvrdil uvedené posouzení Komise obsažené v bodě 122 odůvodnění sporného rozhodnutí v tom smyslu, že jelikož polské orgány splnily požadavky vyplývající z poštovní směrnice, nemusely již splnit povinnosti stanovené v bodě 14 rámce pro SOHZ.
- 67 Z toho vyplývá, že pochybení, kterých se Tribunál dopustil a která byla konstatována v bodě 63 tohoto rozsudku, pokud jde o výklad požadavků vyplývajících z bodu 60 rámce pro SOHZ, zejména požadavku týkajícího se zveřejňování výsledků veřejné konzultace uvedené v bodě 14 tohoto rámce ve smyslu bodu 60 písm. a) tohoto rámce, nemohou ovlivnit závěr Tribunálu, pokud jde o zamítnutí žaloby navrhovatelek.
- 68 Z předcházejících úvah vyplývá, že druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku nemůže být vyhověno a že tento posledně uvedený důvod musí být zamítnut v plném rozsahu.

K třetímu důvodu

Argumentace účastnic řízení

- 69 Třetí důvod kasačního opravného prostředku, který se dělí na čtyři části, vychází zaprvé z porušení čl. 106 odst. 2 SFEU v rozsahu, v němž Tribunál nesprávně rozhodl, že požadavky bodu 52 rámce pro SOHZ byly dodrženy, a zadruhé z porušení čl. 7 odst. 1 a 3 až 5 poštovní směrnice.
- 70 Pokud jde o první část tohoto důvodu kasačního opravného prostředku, navrhovatelky zpochybňují body 84 až 86 napadeného rozsudku a v podstatě uplatňují diskriminační povahu vyrovnávacího fondu, jakož i nesprávné provedení čl. 7 odst. 3 a 4 poštovní směrnice učiněné polskou vládou.
- 71 Postoj Tribunálu je nesoudržný v rozsahu, v němž měl za to, že kurýrní služby nepředstavují služby rovnocenné všeobecným službám, zatímco rozhodl, že tomu tak je z hlediska spotřebitelů v případě služeb spadajících do všeobecných služeb.
- 72 Zaprvé navrhovatelky tvrdí, že pokud jde o způsoby poskytování těchto služeb, jejich ceny a další zákonné požadavky, neexistuje žádná konvergence mezi všeobecnými službami a službami spadajícími do oblasti všeobecných služeb. Tyto dva druhy služeb jsou zásadně odlišné.

- 73 Konkrétně by především měly být všeobecné služby poskytovány jednotným způsobem a v souladu s určeným rozdělením poštovních úřadů, jakož i na základě zvláštní sazby pro přepravu poštovních zásilek. Na poskytovatele služeb spadajících do oblasti všeobecných služeb se přitom žádné z těchto omezení nevztahuje.
- 74 Dále by všeobecné služby měly být poskytovány za dostupné ceny schválené vnitrostátním poštovním regulačním orgánem, zatímco poskytovatelé služeb spadajících do oblasti všeobecných služeb si mohou volně stanovit ceny těchto služeb. Komise přitom použila jednotný procentní podíl pro oba tyto druhy služeb, zatímco účetní výsledky PP z titulu poskytování uvedených služeb jsou velmi odlišné. Tyto výsledky ukazují nesprávnost závěrů Tribunálu ohledně totožného zacházení s všeobecnými službami a službami spadajícími do oblasti všeobecných služeb z důvodu jejich údajně podobných vlastností.
- 75 Konečně všeobecné služby vyžadují, aby operátor zaručil vybírání poštovní schránky určené k přijímání zásilek a distribuci poštovních zásilek nejméně jednou za pracovní den a ne méně než pět dnů týdně, s výjimkou svátků a tak, aby odesílatel mohl obdržet potvrzení o přijetí doporučené zásilky. Vnitrostátní právní úprava však takový požadavek neukládá službám spadajícím do oblasti všeobecných služeb, přičemž uvedený požadavek může vyplývat ze smluvních povinností operátora, aniž by však byl charakteristickým rysem těchto služeb.
- 76 Zadruhé navrhovatelky poukazují na nepřesnost a rozpor s matematickými zásadami, pokud jde o tvrzení Tribunálu uvedené v bodě 85 napadeného rozsudku z důvodu, že procentní podíl vyplacený PP do vyrovnávacího fondu nemůže být v žádném případě vyšší než příspěvek ostatních provozovatelů poštovních služeb.
- 77 Zatřetí, pokud jde o bod 86 napadeného rozsudku, navrhovatelky připomínají, že všeobecné služby jsou poskytovány v obecném zájmu za téměř monopolních podmínek, zatímco služby spadající do oblasti všeobecných služeb představují liberalizovaný segment trhu, který se vyznačuje silnou hospodářskou soutěží.
- 78 V rámci druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že Tribunál porušil čl. 7 odst. 5 poštovní směrnice z důvodu nepřiměřené povahy vyrovnávacího fondu.
- 79 Zprvce při zkoumání žaloby Tribunál zcela ponechal bez povšimnutí otázku týkající se rozdílu mezi váženými průměrnými náklady na kapitál (VPNK), přijatými pro výpočet financování čistých nákladů stanovených na 10,82 % a sazbou ziskovosti rovnocenných služeb, ze které Komise vycházela při určení přiměřenosti příspěvku ve výši 2 % příjmů. Vzhledem k tomu, že minimální kapitálové náklady byly stanoveny pro segment trhu poštovních služeb na 10,82 %, bylo by zjevně rozporuplné domnívat se, jak to učinila Komise a poté Tribunál, že sazba ziskovosti ve výši 5,5 % u rovnocenných služeb umožňuje přijmout příspěvkovou sazbu 2 % jakožto sazbu, která nepředstavuje faktor vylučující z trhu výkonné konkurenty, ani faktor, který by je odrazoval od vstupu na tento trh.
- 80 Zadruhé mají navrhovatelky za to, že závěry Tribunálu nejsou v projednávané věci podpořeny důkazy. Na jedné straně i za předpokladu, že by Komise neměla k dispozici jiné údaje než údaje týkající se sazby ziskovosti PP, jsou závěry, které vyvodila, každopádně nesprávné.
- 81 Na druhé straně měla Komise zohlednit, že rok 2013 byl prvním rokem liberalizace trhu poštovních služeb, a v důsledku toho bylo zvýšení hospodářské soutěže na trhu služeb spadajících do oblasti všeobecných služeb spojeno se snížením ziskovosti.
- 82 Kromě toho navrhovatelky zpochybňují stanovisko Tribunálu, podle kterého pouze rok 2013, který skutečně představuje jediný rok, během něhož navrhovatelky dosáhly sazby ziskovosti stanovené Komisí, je relevantní pro projednávané spory, neboť Komise nemohla při přijetí sporného rozhodnutí vědět, zda čisté náklady nevznikly rovněž pro rok 2015.

- 83 Konečně zavedení vyrovnávacího fondu vyžaduje rovněž zavedení mechanismu ochrany před nadměrnými výhodami. Vyrovnávací fond totiž musí zohlednit zisky dosažené určeným provozovatelem v pozdějších letech, zejména pokud poskytovatel nebyl určen postupem výběrového řízení, jakož i zvláštní situaci na trhu během počáteční fáze jeho liberalizace.
- 84 V rámci třetí části třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že Tribunál porušil čl. 7 odst. 5 poštovní směrnice, když neuznal nedostatek transparentnosti procesu vytvoření vyrovnávacího fondu. V tomto ohledu Tribunál nesprávně uplatnil rozsudek ze dne 12. prosince 2014, *Crown Equipment (Suzhou) a Crown Gabelstapler v. Rada* (T-643/11, EU:T:2014:1076).
- 85 Připomínají, že před Tribunálem tvrdily, že konečná forma fondu a maximální účast na financování (2 % příjmů) nebyly předmětem konzultačního postupu a že dotyčné osoby nemohly vyjádřit své připomínky. V projednávané věci je tak relevantní judikatura vycházející z rozsudku ze dne 1. října 2009, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. Rada* (C-141/08 P, EU:C:2009:598), neboť nelze vyloučit, že by vláda změnila svůj postoj, pokud by dotyčné osoby mohly vyjádřit své stanovisko ohledně zdvojnásobení maximální míry účasti na financování.
- 86 Pokud jde o čtvrtou část třetího důvodu kasačního opravného prostředku, navrhovatelky tvrdí, že Tribunál v bodech 153 až 156 napadeného rozsudku porušil čl. 7 odst. 3 poštovní směrnice z důvodu nesplnění podmínky týkající se nerovné finanční zátěže.
- 87 Nejprve se navrhovatelky domnívají, že na rozdíl od rozsudků ze dne 6. října 2010, *Komise v. Belgie* (C-222/08, EU:C:2010:583), jakož i ze dne 6. října 2010, *Base a další* (C-389/08, EU:C:2010:584), vnitrostátní právní předpisy stanoví, že jakmile čisté náklady způsobí ztráty, výše těchto ztrát automaticky představuje pro PP nerovnou zátěž. Tato domněnka znamená, že pokud jde o podmínku týkající se nerovné zátěže, není třeba zkoumat ani výši ztrát, ani vlastnosti specifické pro PP, jako je kvalita jejího vybavení, její ekonomická a finanční situace nebo její podíl na trhu.
- 88 S ohledem na širokou konvergenci unijních právních úprav týkajících se financování všeobecných služeb na telekomunikačním trhu a poštovním trhu by měl být v projednávaném případě zohledněn postoj Soudního dvora vyjádřený ve výše uvedených rozsudcích. V tomto ohledu je metoda používaná vnitrostátní právní úpravou za účelem financování čistých nákladů na všeobecné služby neslučitelná s modelem financování stanoveným v poštovní směrnici.
- 89 Stanovisko navrhovatelek ohledně způsobu výpočtu nerovné zátěže určeného provozovatele je mimoto potvrzeno Zprávou skupiny evropských regulačních orgánů pro poštovní služby z roku 2012, nazvanou „Net Cost completion and Evaluation of a Reference Scenario“ (Výpočet čistých nákladů a hodnocení referenčního scénáře), jakož i právní naukou.
- 90 Dále tvrdí, že došlo k porušení zásady jednotného výkladu unijního práva z důvodu, že v Polsku vnitrostátní soudy, u nichž jsou podány žaloby proti rozhodnutím vnitrostátního regulačního orgánu týkajícím se poštovního trhu, nezohledňují žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce zaslané Soudnímu dvoru v průběhu řízení.
- 91 Konečně vnitrostátní právní úprava je nedostatečná, neboť v rámci přezkumného řízení není rozhodnutí ve věci samé v zásadě zkoumáno.
- 92 Navrhovatelky ve své replice uvádějí, že v rámci první, druhé a čtvrté části třetího důvodu kasačního opravného prostředku výslovně označily odůvodnění napadeného rozsudku a předložily rovněž argumenty směřující nikoli ke zpochybnění skutkových okolností, ale k nesprávné právní kvalifikaci služeb spadajících do oblasti všeobecných služeb Tribunálem, jakož i k prokázání toho, že Tribunál nesprávně použil unijní právo, pokud jde o porušení čl. 7 odst. 1 a 3 až 5 poštovní směrnice.

93 Komise má za to, že první, druhá a čtvrtá část třetího důvodu kasačního opravného prostředku jsou nepřípustné a že každopádně je tento důvod kasačního opravného prostředku v plném rozsahu neopodstatněný. Polská vláda má za to, že tento důvod je nepřípustný v plném rozsahu a každopádně neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

94 V rámci první části třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky v podstatě zpochybňují body 84 až 86 napadeného rozsudku a uplatňují diskriminační povahu vyrovnávacího fondu, jakož i nesprávné provedení čl. 7 odst. 3 a 4 poštovní směrnice učiněné polskou vládou.

95 Zprv je třeba uvést, že argumenty předložené navrhovatelkami a shrnuté v bodech 70 až 77 tohoto rozsudku na podporu první části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku směřují v podstatě ke zpochybnění skutkového posouzení Tribunálu obsaženého v bodech 84 a 85 napadeného rozsudku, pokud jde o zaměnitelnost všeobecných poštovních služeb a rovnocenných poštovních služeb, jakož i důsledků, které je třeba vyvodit z metody výpočtu výše příspěvku k tíži PP.

96 Z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že pouze Tribunál je příslušný ke zjištění a posouzení relevantních skutkových okolností, jakož i k posouzení důkazních materiálů. Posouzení skutkových okolností a důkazů tedy nepředstavuje, s výhradou případu, kdy by došlo k jejich zkreslení, právní otázku, která jako taková podléhá přezkumu Soudního dvora v rámci řízení o kasačním opravném prostředku [rozsudek ze dne 13. února 2020, Řecko v. Komise (Stálé pastviny), C-252/18 P, EU:C:2020:95, bod 59 a citovaná judikatura].

97 V projednávaném případě je třeba konstatovat, že navrhovatelky netvrdí, že by došlo ke zkreslení skutkového stavu nebo důkazů zkoumaných Tribunálem.

98 Zadruhé, pokud jde o tvrzení týkající se bodu 86 napadeného rozsudku, navrhovatelky dostatečně jasně neuvádějí nesprávné právní posouzení, kterého se měl Tribunál dopustit v napadeném rozsudku, což s ohledem na judikaturu citovanou v bodě 31 tohoto rozsudku brání Soudnímu dvoru vykonat přezkum legality posouzení provedeného Tribunálem.

99 Z toho vyplývá, že první část třetího důvodu kasačního opravného prostředku je v plném rozsahu nepřípustná a musí být odmítnuta.

100 Druhá část třetího důvodu vychází z údajného porušení čl. 7 odst. 5 poštovní směrnice z důvodu nepřiměřené povahy vyrovnávacího fondu. Stejně jako u části argumentace týkající se první části tohoto důvodu směřuje přitom argumentace na podporu této druhé části v podstatě ke zpochybnění skutkového posouzení Tribunálu, pokud jde o přezkum přiměřenosti vyrovnávacího fondu provedený Tribunálem s ohledem na důkazy, které mu byly předloženy, aniž by v tomto ohledu tvrdila jakékoli zkreslení.

101 V důsledku toho je druhá část třetího důvodu kasačního opravného prostředku rovněž nepřípustná, a musí být tedy odmítnuta.

102 Ve třetí části třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky v podstatě tvrdí, že Tribunál porušil čl. 7 odst. 5 poštovní směrnice, když neuznal nedostatek transparentnosti postupu vytvoření vyrovnávacího fondu.

- 103 V tomto ohledu je třeba připomenout, že jak vyplývá z bodů 45 až 52 tohoto rozsudku, které se týkají zkoumání první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, Tribunál se nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 47 a 48 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že navrhovatelky mohly účinně uplatnit svá vyjádření a nová konzultace by nebyla „žádným přínosem“ ve smyslu bodu 14 rámce pro SOHZ ve srovnání s veřejnou konzultací ze září 2010.
- 104 Za těchto podmínek, aniž by Soudní dvůr musel rozhodnout o přípustnosti třetí části třetího důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba konstatovat, že jelikož navrhovatelky v rámci této části netvrdí ani neprokazují, že povinnost dodržovat zásadu transparentnosti, která je stanovena v čl. 7 odst. 5 poštovní směrnice, vyžaduje v projednávaném případě širší konzultaci zúčastněných stran, než je konzultace vyplývající z bodu 14 rámce pro SOHZ, jsou důvody uvedené v bodech 45 až 51 tohoto rozsudku dostačující ke konstatování, že uvedená část je neopodstatněná.
- 105 Čtvrtá část třetího důvodu kasačního opravného prostředku vychází z toho, že Tribunál v bodech 153 až 156 napadeného rozsudku porušil čl. 7 odst. 3 poštovní směrnice z důvodu nesplnění podmínky týkající se nerovné finanční zátěže.
- 106 Je třeba uvést, podobně jako to učinila Komise a polská vláda, že navzdory skutečnosti, že navrhovatelky reprodukují a uvádějí zpochybňované body napadeného rozsudku, musí být tato čtvrtá část odmítnuta jako nepřipustná.
- 107 Pokud jde totiž o část argumentace předložené navrhovatelkami v rámci uvedené čtvrté části, která je shrnuta v bodech 87 až 89 a 91 tohoto rozsudku, je třeba uvést, že touto argumentací se v podstatě omezují na zpochybnění obsahu sporného rozhodnutí, jakož i obsahu poštovního zákona, aniž se kdy podrobně zabývají posouzením provedeným Tribunálem, a uvádějí, v čem se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení.
- 108 Soudní dvůr již přitom rozhodl, že argumenty kasačního opravného prostředku, které nekritizují rozsudek Tribunálu v návaznosti na návrh na zrušení rozhodnutí, ale rozhodnutí, jehož zrušení bylo navrhováno před Tribunálem, jsou zjevně nepřipustné (usnesení ze dne 27. září 2012, Brighton Collectibles v. OHIM a Felmar, C-624/11 P, nezveřejněné, EU:C:2012:598, bod 35).
- 109 Pokud jde o argument týkající se porušení zásady jednotného výkladu unijního práva, shrnutý v bodě 90 tohoto rozsudku, stačí konstatovat, že navrhovatelky neupřesnily nesprávné právní posouzení, kterým je stížen napadený rozsudek.
- 110 Každopádně je třeba zdůraznit, že čtvrtá část třetího důvodu je rovněž neopodstatněná.
- 111 Navrhovatelky v podstatě zpochybňují metodu použitou polskými orgány, která byla potvrzena Komisí, podle které jelikož čisté náklady na poskytování všeobecných služeb způsobují poskytovateli těchto služeb ztráty, představuje výše těchto ztrát pro tohoto poskytovatele nerovnou finanční zátěž ve smyslu čl. 7 odst. 3 poštovní směrnice. Navrhovatelky se zejména domnívají, že zkoumání podmínky týkající se „nerovné finanční zátěže“ musí odpovídat zkoumání požadovanému Soudním dvorem, zejména v rozsudcích ze dne 6. října 2010, Komise v. Belgie (C-222/08, EU:C:2010:583, body 49 a 50), jakož i ze dne 6. října 2010, Base a další (C-389/08, EU:C:2010:584, body 42 a 43), týkajících se srovnatelné oblasti všeobecných služeb elektronických komunikací, což zahrnuje analýzu konkrétní situace dotčeného podniku na základě souboru prvků, jako je zejména kvalita jeho vybavení, jeho ekonomická a finanční situace nebo jeho podíl na trhu.
- 112 V tomto ohledu je třeba zaprvé připomenout, že v bodě 153 napadeného rozsudku Tribunál v podstatě konstatoval, že v souladu s čl. 7 odst. 3 poštovní směrnice poštovní zákon vyžaduje, aby příslušný vnitrostátní orgán určil, zda povinnosti všeobecných služeb představují nerovnou finanční zátěž pro

určeného poskytovatele. Tak je tomu podle Tribunálu v projednávaném případě, jelikož z bodu 16 odůvodnění sporného rozhodnutí vyplývá, že polskému poštovnímu regulačnímu úřadu přísluší, aby provedl toto posouzení podle poštovního zákona, kterým byla uvedená poštovní směrnice provedena.

- 113 Posledně uvedené tvrzení Tribunálu, pokud jde o povinnost tohoto poštovního regulátora ověřit, zda povinnosti všeobecných služeb představují ve smyslu čl. 7 odst. 3 poštovní směrnice nerovnou finanční zátěž pro určeného poskytovatele, nebylo navrhovatelkami zpochybněno.
- 114 Zadruhé Tribunál v bodě 156 napadeného rozsudku uvedl, že dotčené opatření nezakládá žádné automatické právo na vyrovnání za čisté náklady povinností všeobecných služeb PP, jelikož, jak vyplývá z bodů 16, 84 až 87 a 144 odůvodnění sporného rozhodnutí, toto právo vzniká pouze tehdy, pokud poskytování všeobecných služeb vede k účetním ztrátám. V tomto bodě 156 Tribunál dodává, že tento nárok na vyrovnání odpovídá nejnižší z částek týkajících se buď účetních ztrát vyplývajících z poskytování všeobecných služeb, nebo čistých nákladů povinností všeobecných služeb, což znamená, jak uvedla Komise v bodě 144 odůvodnění sporného rozhodnutí, že dotčené opatření je přísnější než rámec pro SOHZ, který potenciálně umožňuje úplné vyrovnání čistých nákladů povinností všeobecných služeb.
- 115 Za předpokladu, že by judikatura vycházející z rozsudků ze dne 6. října 2010, Komise v. Belgie (C-222/08, EU:C:2010:583), jakož i ze dne 6. října 2010, Base a další (C-389/08, EU:C:2010:584), byla použitelná v rámci výkladu poštovní směrnice, je třeba uvést, že konstatování učiněné v bodě 156 napadeného rozsudku, podle kterého je nárok na vyrovnání poskytován pouze v případě, že všeobecné služby zahrnují účetní ztráty podniku pověřeného poskytováním těchto služeb, umožňuje mít za to, že kritérium použité Soudním dvorem v rámci této judikatury, tedy aby byla předmětná zátěž pro dotčený podnik „nadměrná vzhledem k jeho schopnost ji unést“, bylo splněno.
- 116 Na druhé straně je třeba konstatovat, že z bodu 25 rámce pro SOHZ, na který odkazuje bod 144 odůvodnění sporného rozhodnutí, který Tribunál uvedl v bodě 156 napadeného rozsudku, vyplývá, že výše vyrovnání může být rovněž vypočtena metodou „ušetřených čistých nákladů“, která spočívá ve výpočtu nezbytných, skutečných nebo předpokládaných čistých nákladů na plnění závazků veřejné služby, a která odpovídá rozdílu mezi čistými náklady, které nese poskytovatel služeb, pokud vykonává tyto povinnosti, a náklady nebo čistým ziskem stejného poskytovatele služeb, když je nevykonává. S ohledem na znění tohoto bodu 25 by tak taková metoda výpočtu mohla v zásadě vést k vyrovnání nákladů na povinnosti všeobecných služeb i v případě neexistence finančních ztrát ze strany poskytovatele povinností veřejné služby.
- 117 Navrhovatelky nezpochybnily, jak správně uvedl Tribunál v bodě 156 napadeného rozsudku, že tato metoda výpočtu nároku na vyrovnání je méně omezující než metoda použitá Polskou republikou v rámci poštovního zákona a zkoumaná Komisí ve sporném rozhodnutí.
- 118 V tomto ohledu je třeba dodat, že rámec Společenství pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby (Úř. věst. 2005, C 297, s. 4) platný v době rozhodných skutečností v kontextu věcí, které vedly k vydání rozsudků ze dne 6. října 2010, Komise v. Belgie (C-222/08, EU:C:2010:583), a ze dne 6. října 2010, Base a další (C-389/08, EU:C:2010:584), kterého se dovolávají navrhovatelky, nestanovil takovou metodu týkající se „ušetřených čistých nákladů“, což potvrzuje, že tato judikatura každopádně není rozhodující pro posouzení opodstatněnosti posouzení Tribunálu v rámci projednávaných kasačních opravných prostředků.
- 119 Z předcházejících úvah vyplývá, že čtvrtá část třetího důvodu kasačního opravného prostředku je nepřípustná a každopádně neopodstatněná, a musí být tedy odmítnuta, resp. zamítnuta.
- 120 V důsledku toho je třeba v rozsahu, v němž nebylo vyhověno žádné z částí třetího důvodu, tento třetí důvod zamítnout v plném rozsahu.

Ke čtvrtému důvodu

Argumentace účastnic řízení

- 121 Ve svém čtvrtém důvodu kasačního opravného prostředku, který se týká bodu 167 napadeného rozsudku, navrhovatelky tvrdí, že Tribunál porušil čl. 7 odst. 1 poštovní směrnice tím, že přijal financování nákladů na všeobecné služby řadou výlučných a zvláštních práv udělených PP.
- 122 Navrhovatelky zdůrazňují, že výlučná a zvláštní práva, jiná než práva uvedená v článku 8 poštovní směrnice, která PP nadále požívala, byla výslovně uvedena ve sporném rozhodnutí, v bodech 52 až 56 jeho odůvodnění, a že jejich existence není sporným prvkem. Pro konstatování existence těchto služeb tedy nebylo nutné předkládat argumenty, které mohou prokázat, že nespádají do kategorie práv uvedených v tomto článku 8. Za tímto účelem by stačilo analyzovat uvedený článek, což Tribunál neprovedl. Dodávají, že některá z těchto výlučných a zvláštních práv nemají žádnou funkční vazbu na všeobecné služby.
- 123 Ve svých replikách tvrdí, že prokázaly, že na rozdíl od prohlášení Tribunálu ze stížností, které podaly ke Komisi, vyplývá, že výlučná práva udělená PP nebyla s ohledem na odvětvovou právní úpravu týkající se všeobecných služeb přípustná. Kromě toho měl Tribunál na základě relevantní judikatury za to, že je odůvodněné zkoumat zejména pravidla odvětvového financování všeobecných služeb. V tomto ohledu připomínají, že otázka výlučných práv je funkčně spojena s dotčenou podporou poskytnutou PP.
- 124 Komise a polská vláda mají za to, že tento čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku je nepřipustný a každopádně neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

- 125 V bodě 167 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, že navrhovatelky nepředložily žádný argument, který by mohl prokázat, že práva udělená PP, jak jsou uvedena v bodech 51 až 56 odůvodnění sporného rozhodnutí, nespádají pod výjimku stanovenou výslovně v článku 8 poštovní směrnice, a tudíž by mohl prokázat pochybení spočívající v údajném porušení této směrnice.
- 126 V tomto ohledu navrhovatelky v rámci svého čtvrtého důvodu v podstatě tvrdí, že výlučná a zvláštní práva udělená PP byla zmíněna ve sporném rozhodnutí a že jejich existence nepředstavuje spornou skutečnost, což znamená, že nebylo nutné předložit argumenty, které by mohly prokázat, že nespádají do kategorie práv stanovených v uvedeném článku 8 poštovní směrnice.
- 127 Na jedné straně je přitom třeba konstatovat, že navrhovatelky tímto netvrdí, aniž by se dovolávaly jakéhokoli zkreslení své argumentace před Tribunálem, porušení obecných právních zásad ani procesních pravidel použitelných v oblasti důkazního břemene a provádění důkazů.
- 128 Na druhé straně argument, podle kterého práva udělená PP představovala výlučná a zvláštní práva podléhající zákazu stanovenému v čl. 7 odst. 1 poštovní směrnice, a že se na ně tudíž nevztahuje výjimka uvedená v článku 8 této směrnice, nemůže obstát.
- 129 Podle čl. 7 odst. 1 první věty poštovní směrnice totiž členské státy neudělí ani neponechají v platnosti výlučná nebo zvláštní práva k zavedení a poskytování poštovních služeb. V tomto ohledu představuje článek 8 této směrnice výjimku z ustanovení článku 7 uvedené směrnice v tom smyslu, že ustanoveními článku 7 není dotčeno právo členských států organizovat umístování poštovních schránek na veřejných komunikacích, vydávání poštovních známek a službu doporučených zásilek využívanou v soudním nebo správním řízení v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

- 130 Ze vzájemného vztahu mezi ustanoveními čl. 7 odst. 1 a článku 8 poštovní směrnice tak vyplývá, že existence výlučných nebo zvláštních práv, na něž se v zásadě vztahuje zákaz stanovený v uvedeném čl. 7 odst. 1, nutně neznamená, že taková práva nemohou patřit k různým kategoriím služeb uvedených v článku 8 uvedené směrnice, kterých se tento zákaz netýká.
- 131 V důsledku toho je třeba čtvrtý důvod zamítnout.
- 132 Ze všech předcházejících úvah vyplývá, že vzhledem k tomu, že žádnému důvodu kasačních opravných prostředků nebylo vyhověno, musí být tyto kasační opravné prostředky zamítnuty.

K nákladům řízení

- 133 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný.
- 134 Článek 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 uvedeného jednacího řádu, stanoví, že se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 135 Vzhledem k tomu, že Komise, jakož i polská vláda požadovaly náhradu nákladů řízení a Inpost Paczkomaty a Inpost neměly ve věci úspěch, je důvodné těmto společně uložit náhradu nákladů řízení souvisejících s tímto řízením o kasačních opravných prostředcích.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravné prostředky se zamítají.

2) Společně Inpost Paczkomaty sp. z o.o. a Inpost S. A. se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.